

■ «Ήταν ή νύχτα του Λαζάρου προς την Κυριακή τών Βαΐων»

Ἡ Ἔξοδος του Μεσολογγίου καί ή άχαριστία τών Νεοελλήνων*

«...θανάσιμα άμαρτήματα
ή δημαγωγία και ή άχαριστία»

του Γ. Ν. Παπαθανασόπουλου

Ἡ 190ή φετινή επέτειος τής ήρωϊκής Ἐξόδου του Μεσολογγίου συμπίπτει με την τότε κινητή Ἑορτή. **Ἡ** 10η/23η Απριλίου του 1826 ήταν ή νύχτα του Λαζάρου προς την Κυριακή τών Βαΐων. **Τ**ό ίδιο και έφέτος.

Πρόκειται για μία από τις πιό συγκλονιστικές ήμέρες τής Ἐπανάστασης του 1821 για την Άνεξαρτησία μας.

Ἡ Ἔξοδος τών κάτισχνων από την πεϊνα Άγωνιστών και βασανισμένων από την πολύμηνη πολιορκία τών Τούρκων, με όσα γυναικόπαιδα και γέροντες ήσαν μαζί τους, συνοδεύθηκε από την άνυπέρβλητης άξίας Θυσία τών έντός τής πόλεως έναπομει-νάντων Ἑλλήνων.

Ἐπίσκοπος Ρωγών Ἰωσήφ στόν «Άνεμόμυλο» και ό Χρήστος Καψάλης στήν «Πυριτιδαποθήκη» προκάλεσαν άνατινάξεις και μαρτύρη-

(*) http://aktines.blogspot.gr/2016/04/blog-post_233.html. Καί έφημερ. «Ἐστία», 23-24.4.2016, σελ. 7. Ἐπιμέλ. ήμετ.

Ὁ Χρῆστος Καψάλης.

Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ρωγῶν Ἰωσήφ.

σαν στὸν βωμὸ τῆς Πίστewος καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ψάλλοντας τὸ «Μνήσθητί μου ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου».

Ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη τῶν Μεσολογγιτῶν καὶ ὄσων ἄλλων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων ἦσαν μαζί τους, μὲ ὅτι αὐτὴ ἐκπροσωποῦσε, καὶ ἡ ἀσύγκριτη θυσία τους προκάλεσε σὲ Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ συγκλονισμό συνειδήσεων.

Τὸ γιγάντιο κῦμα φιλελληνισμοῦ ἔπεισε τότε τὶς κυβερνήσεις τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης (Ρωσία, Ἀγγλία καὶ Γαλλία) νὰ συνεννοηθοῦν καὶ νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ αὐτόνομητο, ὅτι οἱ Ἕλληνες ποὺ ἀγωνίστηκαν μὲ ἥρωισμό καὶ αὐταπάρνηση γιὰ τὴν ἐλευθερία τους, ἄξιζαν νὰ ζοῦν σὲ μίαν ἀνεξάρτητη Πατρίδα.

Ὁ Παπαφλέσσας.

Ἡ ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ στὴν Πατρίδα εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἴδια τὴν ὑπαρξη τοῦ ἀνθρώπου καὶ μὲ τὴν ψυχικὴ του ἰσοροπία. **Τὸ** ἴδιο ἰσχύει καὶ μὲ τὴν ἀγάπη στὴν **Οἰκογένεια**. **Αὐτὴ** ἢ ἀγάπη ὀδήγησε τοὺς Προγόνους μας νὰ ἀγωνιστοῦν καὶ πολλοὶ νὰ θυσιαστοῦν γιὰ τὴν ἐλευθερία τους καὶ τὴν ἐλευθερία μας.

Χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀγάπη εἶναι ἀνεξήγητη ἡ θυσία τῶν Μεσολογγιτῶν, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ Παπαφλέσσα, τοῦ Σαμουὴλ στὸ Κούγκι, τοῦ Ἀντωνίου Βρατσάνου στὰ Ψαρά, τοῦ Ἡγουμένου Γαβριὴλ στὸ Ἀρκάδι, τῶν Παλληκαρίδη καὶ Αὐξεντίου στὴν Κύπρο.

Θὰ κρίνονταν ἐπίσης ὡς τρελλοὶ οἱ Καποδίστριας καὶ Δαβάκης, ποὺ ἄφησαν τὴν ἀνεσή τους στὴν Ρωσία –καὶ τὴν περιου-

Ὁ Ἡγούμενος Γαβριήλ. Ὁ Ἰωάννης Καποδιστριας. Ὁ Κωνσταντῖνος Δαβάκης.

σία του ὁ δεύτερος— γιὰ νὰ προσφέρουν τὰ πάντα, καὶ τὴν ζωὴ τους ἀκόμη, στὴν Ἑλλάδα.

* * *

Οἱ Νεοέλληνες, ἀντὶ νὰ ἐκτιμήσουμε τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες τῶν Προγόνων μας, βυθιζόμαστε ὅλο καὶ περισσότερο στὸν **ῶφελιμισμό**, στὴν **ἡδονή** καὶ στὸν **μηδενισμό**.

Καταντήσαμε νὰ μᾶς κυβερνοῦν ἄνθρωποι ποὺ ἀμφισβητοῦν τὴν ταυτότητά μας ὡς Ἑλλήνων, ποὺ ἀλλοιώνουν τὴν ἱστορία μας καὶ ποὺ στηρίζουν τὴν ἰδεολογία τους στὸν **Μαρξισμό**¹ καὶ στὸν **Φροϋδισμό**².

Ὁ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ κ. Αἰ. Μπαλτᾶς λ.χ. στηρίζει τὴν σκέψη του στὸ ὅτι «ἐμμένει καὶ παραμένει κομμουνιστής», στὰ γραπτὰ τῶν Μαρξ καὶ Φρόυντ, μέσω τοῦ **στρουκτουραλι-**

1. Μαρξισμός· ἡ διδασκαλία τοῦ Μάρξ, ὅπως ἐκφράσθηκε ἀπὸ τὸν ἰδρυτὴ τῆς Μάρξ (Κάρλ, 1818-1883). «Μαρξιστὲς ἀμφισβητοῦν πιά [τὸν Μάρξ], ἐνῶ εἶναι ἀμήχανοι γιὰ τὸ ἀπουσιάζει ἀπ’ τὸν Μαρξισμό ἢ λογικὴ... Οἱ οἰκονομικὲς ἐκτιμήσεις τοῦ Μάρξ δὲν ἐπιβεβαιώθηκαν ἱστορικὰ. Παράλληλα πάσχουν, γιὰ τὸ ὅλο σύστημα, δογματικὸ καὶ ἀντιφατικὸ, διεκδικεῖ τὸ κύρος ἐπιστημονικῆς ἀλήθειας...».

2. Φροϋδισμός· ἡ ψυχαναλυτικὴ θεωρία τοῦ Φρόϋδ (Σίγμουντ, 1856-1939), ἡ ὁποία διαδόθηκε παγκοσμίως καὶ ἄσκησε βαθειὰ ἐπίδρασι τόσο στὴν Ψυχιατρικὴ, ὅσο καὶ στὴν Κοινωνιολογία καὶ Ψυχολογία. ● Ὁ πυρήνας τῆς φροϋδικῆς ψυχανάλυσης εἶναι **ἐπαναστατικὸς**, καὶ ὁ χαρακτήρας τῆς εἶναι **ἀπόλυτος**, **δογματικὸς** καὶ **ἀνατρεπτικὸς μὲ φοβερὲς ἐξαπλοῦστευσις** καὶ **σοφία**, ἡ ὁποία πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα ἀναζητεῖ τὸ ὑστατο βᾶθος τῆς ὑπάρξεως καὶ τείνει ὅμως νὰ συντρίψῃ τὸν ἄνθρωπο: ὁ **Πολιτισμὸς** εἶναι **πηγὴ δυστυχίας**, ὁ Θεὸς **αὐταπάτη**, οἱ **πολιτισμικὲς ἀξίες ταμποῦ** καὶ **φθοροποιές**, τὰ **συμπλέγματα βέβαια**, ὁ ἔρω ἀνύπαρκτος, οἱ **παλμοὶ τῆς libido** ἀκάθεκτοι ἀπὸ τὴν παιδική (!) ἡδὴ ἡλικία, ἡ **αἰμομιξία** καὶ ἡ **διαστροφὴ φυσικώτατες καταστάσεις κ.ο.κ...** Ὁ Φρόϋδ **ἐξαπλοῦστευσε** ἐξυπνα, ἀλλὰ ὄχι σοφά. Ἡ **σοφία** του στεναίξει. Στὸν Φρόϋδ **ὑπάρχει** ἐξυπνάδα, ἀλλὰ ὄχι σοφία... **οἰκοδόμησε** νέους μύθους, τοὺς ὁποίους **καταρρίπτει** καὶ ἡ **ἐπιστημὴ** καὶ ἡ **ζωή**.

σμου³ τῶν Ἀλτουσέρ⁴ καὶ Πουλαντζᾶ⁵, καὶ σὲ «συνθήματα τοῦ Προέδρου Μάο».

Ὁ Γιώργος Σαραντάρης⁶ ἀπορρίπτει ἀπολύτως τὸν **Μαρξισμό** καὶ τὸν **Φροῦδισμό**. Στὸ φιλοσοφικό του δοκίμιο «Συμβολὴ σὲ μία φιλοσοφία τῆς ὑπαρξῆς» γράφει:

«Ὁ μαρξισμὸς καὶ ὁ φροῦντισμὸς εἶναι θεωρίες πὺ θυσιάζουν τὸν ἄνθρωπο στὸ θάνατο, καὶ δὲν τὸ γνωρίζουν. Εἶναι διαστροφές πὺ γεννήθηκαν ἀπὸ ἓναν ἀχαλίνωτο ἡδονισμό.

Στὴν ἐπιφάνεια χαρίζουν τὸ μῖσος, στὸ βάθος τὴν πεποίθηση τοῦ θανάτου. **Ἡ** ἡδονὴ τοῦ θανάτου, τοῦ θανάτου ὅλου τοῦ κόσμου, τίς διατρέχει».

Ὁ Σαραντάρης ἦταν καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τῆς σκέψης του προφητικός. **Τ**ὸ 1938 καὶ στὴν παντοδυναμία τοῦ Στάλιν πρόβλεψε, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν αὐτὸ τὸ ἀπάνθρωπο καὶ ὀλοκληρωτικό καθεστῶς νὰ ἐπιβιώσει γιὰ πολὺ στὴν Ρωσία. **Ἐ**να χρόνο ἐνωρίτερα, τὸ 1937, σκιαγραφεῖ τὴν ζωὴ ὅσων ἀκολουθοῦν τὸν μαρξισμό καὶ τὸν φροῦδισμό καὶ προβλέπει τὰ ὑπαρξιακά τους ἀδιέξοδα.

Ὁ Γιώργος Σαραντάρης.

Ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων.

* * *

Ὁ δάσκαλος τοῦ Γένους Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων⁷, σὲ Ὁμιλία του πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Κυδωνιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 1819 «Περὶ ἀγάπης τῆς Πατρίδος», χαρακτήρισε **θανάσιμα ἁμαρτήματα** τὴν **δημαγωγία**, πὺ τὴν χαρακτηρίζει «προδοσία» πρὸς τὴν κοινωνία, καὶ τὴν **ἀχαριστία** πρὸς τοὺς Προγόνους καὶ πρὸς

3. Στρουκτουραλισμὸς ἢ Δομισμὸς· ἡ προτεραιότητα στὴ *Σύγχρονα* ἐναντι τῆς ἐξελίξεως τῶν φαινομένων, *Διαχρονία*, στὸ σύνολο ἐναντι τοῦ ἀτόμου.

4. Ἀλτουσέρ Λουῖ (1918-1990)· Γάλλος φιλόσοφος, ἀνανεωτὴς τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας.

5. Πουλαντζᾶς Νίκος (1936-1979)· Κοινωνιολόγος καὶ πολιτικὸς στοχαστὴς, ἐπεχείρησε τὸν ἐπαναπροσδιορισμὸ τῶν κλασικῶν ἀπόψεων τοῦ Μαρξισμοῦ γιὰ τὸ κράτος.

6. Σαραντάρης Γιώργος (1908-1941)· ποιητὴς καὶ στοχαστὴς, ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὲς τοῦ ὑπαρξισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.

7. Οἰκονόμος Κωνσταντῖνος, ὁ ἐξ Οἰκονόμων (1780-1857)· Κληρικός, Θεολόγος, Φιλολόγος καὶ Διδάσκαλος τοῦ Γένους, συγγραφέας διδακτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων καὶ λόγων.

τὴν Πατρίδα.

Εμείς σήμερα πάσχουμε καὶ ἀπὸ τὴν **δημαγωγία** τῶν ἐξουσιαστῶν μας καὶ ἀπὸ τὴν **ἀχαριστία** τοὺς πρὸς τὴν ἔνδοξη Πατρίδα μας καὶ πρὸς ὅσους μᾶς ἔδωσαν τὴν Ἐλευθερία καὶ σ' αὐτοὺς τὴν ἄνεση νὰ τοὺς ἀπαρνιοῦνται καὶ νὰ περιφρονοῦν τὶς ἀξίες, μὲ τὶς ὁποῖες δημιουργήθηκε ἡ ἐλεύθερη Ἑλλάδα.

Κουγκί Σουλίου.